

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 9 Ročník XV

6. května 2018

Draží farníci,

přišel opět krásný jarní měsíc, který je protkán mariánskými poutěmi, a proto jej Panně Marii věnujeme. Jistě právem. Stála u kolébky Božího syna i u kolébky Církve, Duch svatý byl vylit do jejího Neposkvrněného srdce a ona směla kontemplotvat naplňování dějin spásy přímo před svýma očima. Je mi líto, když někteří katolíci podléhají barokní nostalgii a ožívují tradice, které moderního člověka odpuzují. Například nošení sošek v průvodu, jejich líbání a žehnání soškami atp. Snad mi na Svaté Hoře prominou, ale konvertité, ke kterým patřím, mají strážlivější pohled a uvítali by duchovnější inovaci...

Dnešní člověk potřebuje praktické věci a je velmi kritický, nevyrostl již v tradici, kdy všechny podobné projevy lidové zbožnosti byly normální a kromě protestantů se nad nimi nikdo nepohoršoval. Právě protestanté vyházeli z kostelů všechno „umění“ gotické i barokní tvořivosti, často šlo o opravdové umění, bohužel, a dopustili se kromě toho i devastace v dalších oblastech – v teologii, exegezi (výkladu Písma svatého), ekleziologii (nauka o církvi) i ve výkladu dějin církve, atd. a pochopitelně v postoji k Matce Boží. Neradi slyší husité, že jejich Jan Hus coby katolický kněz, uctíval Pannu Marii. Již samotní apoštolové měli k Ježíšově matce velký respekt a ctíli ji...

No a jak budeme Pannu Marii ctít my v letošním máji? Najdou k ní dnešní mladí vztah? Tak prosím vás starší, abyste se nad tím zamyslili, abyste určité praktiky zmladili, aktualizovali a ukázali mladé generaci příklad, tak jako v mnoha dalších věcech, třeba vztah ke kněžím, ke kostelu, k církvi a hlavně k Bohu! Děkuji. Ať nám Maria mateřsky pomáhá a my ať jsme její hodné děti. Amen!

Pater Petr

Květen – měsíc Panny Marie

Měsíc květen bývá oblíben z různých hledisek.

Na naší polokouli pokračuje jaro svými četnými a barvitými květy; klima je vhodné na procházky a výlety. V liturgii spadá květen vždycky do velikonočního období, doby, ve které zní „aleluja“ a Kristovo mystérium se vyjevuje ve světle Zmrtvýchvstání a velikonoční víry. Je to i doba očekávání Ducha svatého, který o Letnicích s mocí sestupuje na rodící se církev. S oběma těmito kontexty, „přirozeným“ a liturgickým dobře ladí církevní zvyklost zasvětit měsíc květen Panně Marii. Ona je vlastně tím nejkrásnějším květem stvoření, „růže“, jež se rozvinula v plnosti času, kdy Bůh posláním svého Syna daroval světu nové jaro. A současně je pokornou a diskrétní protagonistkou prvních kroků křesťanského společenství: Maria je jeho duchovním srdcem, protože sama její přítomnost uprostřed učedníků je živou pamětí Pána Ježíše a pečeti daru Jeho Ducha...

(Benedikt XVI. 9. 5. 2010)

Den modliteb za pronásledované křesťany

Každý rok se o 6. neděli velikonoční připomínají naši pronásledovaní bratři a sestry po celém světě.

„Modleme se za mnohé křesťany ve světě, kteří trpí pronásledováním a násilím. Ať jim Bůh daruje odvahu k věrnosti.“

(Papež František – z knížky Jednou větou)

První týden byl nejtěžší

- vypráví zajatec tzv. Islámského státu otec Jacques Mourad

„Měl jsem soucit se svými únosci. Tato milost mi byla udělena, abych mohl být útěchou pro velký počet lidí“, vypráví otec Jacques Mourad o svém téměř pětiměsíčním věznění v rukou tzv. Islámského státu. Kněz syrsko-katolické církve poskytl své svědectví zpravodajské agentuře Asia News (20. 11. 2015) během svého krátkého pobytu v Libanonu. Za zmínku stojí, že o. Mourad navštívil v nedávné době také Řím. V sobotu 14. listopadu vystoupil na formačním setkání misionářského střediska římské diecéze společně s kard. Leonardem Sandrem, prefektem Kongregace pro východní církve.

Převora kláštera Mar Elían a faráře obce Qaryatayn, vzdálené asi 60 kilometrů od syrského města Homs, bojovníci tzv. Islámského státu unesli 21. května. Na svobodu jej propustili 10. října. Za čtyři měsíce a 20 dní věznění o. Mourad zažil výhrůžky, opakované fingované popravy, bičování. Spolu se seminaristou, kterého mu vyhradili jako doprovod, byl zavřený na toaletě osvětlené pouze vysokým střešním okénkem, bez elektrického proudu, hodinek, jakéhokoli spojení s vnějším světem Dvakrát denně dostávali rýži a vodu. A přesto vytrvali v bdělosti a nikdy nezhadili svou víru. Právě naopak...

O. Mourad mluví o zázraku a milosti, když na toto období svého života vzpomíná. „První týden byl nejtěžší“, připouští. „Několik dní mne zadržovali v autě, pak mne o svatodušní neděli odvezli do města Raqqa. Počáteční dny vězení jsem prožíval ve strachu, hněvu a studu“. Velký obrat nastal osmého dne, kdy do cely vstoupil muž oblečený v černém a se zakrytou tváří. Podobal se jednomu z katů tzv. Islámského státu a syrského kněze zachvátila hrůza. Namísto popravy však zaslechl pozdrav pokoje Assalamu Alaikum, po kterém se rozvinula dlouhá diskuse, jako by příchozí skutečně chtěl lépe poznat dva vězně před sebou. „Ber to jako duchovní obnovu“, odpověděl, když se o. Mourad dotazoval na důvody svého únosu. „Od oné chvíle vše dostalo smysl“, poznamenává syrsko-katolický kněz. „Nevím, jak to vysvětlit, ale skutečně jsem vnímal, že jeho prostřednictvím ke mně mluví Pán. Zakusil jsem velikou útěchu“.

„Opětovně jsem pak našel pokoj díky modlitbě“, pokračuje o. Mourad. „Byl květen, mariánský měsíc. Začali jsme se proto modlit růženec, který jsem se v minulosti moc nemodlil. Můj vztah k Panně Marii se tak cele obnovil. Podporovala mne také modlitba sv. Terezie z Avily - Nada te turbe, Ničím se neznepokojuj a netrap. Jedné noci jsem ji zhudebnil a pak jsem si ji zpíval. Modlitba Charlese de Foucauld mi pomáhala, abych se svěřil do Pánových rukou, s vědomím, že mi nebude dána žádná volba. Vše totiž nasvědčovalo tomu, že na konci bude buď konverze k islámu, anebo poprava.“

Jak syrský kněz vypráví dále, věznitelé denně vstupovali do jeho cely a ptali se jej na víru. „Prožíval jsem každý den jako poslední, ale víru jsem nikdy nezapřel. Bůh mi dal schopnost mlčet a být zdvořilý. Věděl jsem, že určité odpovědi mohou být brány jako provokace, že jakékoli slovo může vést k odsouzení. Stalo se to kupříkladu, když se mne ptali na užívání vína v klášteře. Tazatel mne prudce přerušil – považoval má slova za nesnesitelná, byl jsem pro něj nevěřící. Díky modlitbě a žalmům jsem však vstoupil do světa pokoje, který už mne pak neopustil.

Vzpomněl jsem si také na Kristova slova: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Byl jsem šťastný, že mohu tato slova prožívat v konkrétnosti. Možnost prožívat evangelium není vůbec nic samozřejmého, zejména v případě těchto náročných veršů, které do té doby byly pouhou teorií. V tu chvíli jsem pocítil soucit se svými únosci.“

Triadvacátého dne ve vězení zažil o. Mourad asi půlhodinové bičování. Důtky sestávaly z kusu zahradní hadice a provazců. „Vnímám fyzickou bolest, ale v hloubi jsem prožíval pokoj“, říká katolický kněz. „Velkou útěchou bylo vědomí, že mohu sdílet Kristovo utrpení, ačkoli jsem z toho byl také zmatený, protože jsem se necítil hoden takové milosti. Odpouštěl jsem svému trýzniteli a občas jsem se snažil usmát na jáhna Boutrose, svého spoluvězně, který se jen stěží ovládal. Stále více mne překvapovalo, jak se Pán projevuje v mé slabosti, protože jsem se opravdu cítil velice slabý – fyzicky i duchovně“, vzpomíná o. Mourad, který také dnes mluví o svých mučitelích s útrpností: „Je to postoj, který vychází z kontemplace Božího pohledu na tyto lidi. Bůh, navzdory veškerému jejich násilí, na ně pohlíží – jako na každého člověka – netrestajícím zrakem čirého milosrdenství“.

(Převzato z webu České sekce Radio Vaticana)

Z žalmu 18:

*Miluji tě, Hospodine, má sílo,
Hospodine, má skálo, mé útočiště; zachránce můj!
Můj Bože, má skálo, na niž se utíkám,
můj štíte, rohu mé spásy, ochrano má!
Budu vzývat Hospodina, jemuž náleží chvála,
a od svých nepřátel budu vysvobozen.*

Zprávy a oznámení

Májové pobožnosti

každou neděli v květnu ve farním kostele od 17,00 hodin

Modlitba růžence

každý pátek v květnu v městském kostele od 17,30 hodin

Novéna k Duchu svatému

od pátku 11. 5. do slavnosti Soslání Ducha svatého 20. 5.

Mše sv. k počtě patrona kostela sv. Jana Nepomuckého

– neděle 13. 5. v městském kostele v 8,30, hod., ten den nebude mše sv. ve farním kostele!

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem

☎ 721 901 533 Uzávěrka příštího čísla 16. 5. 2018.

Redakce: P. Petr Misař, Ivana Hoyerová

Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 7. do 20. května 2018				
		Starý Rožmitál		Hvozdčany	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	7. 5.		mše svatá není			
Úterý	8. 5.		mše svatá není			
Středa	9. 5.					14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i> 18,00 farní společ. <i>Panský d.</i>
Čtvrtek	10. 5.		Slavnost Nanebevstoupení Páně 18,00 Za † Marii Hochmutovou <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	11. 5.		17,00 svátost smíření 17,30 růženec 18,00 Za † Marii Stoulilovou			
Sobota	12. 5.					19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	13. 5.	17,00 Májová pobožnost – farní kostel	Pout' k sv. Janu Nepomuckému 8,30 poutní mše za Josefa a Josefu Hořejších a † z toho rodu a d. v oč.	10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	14. 5.		mše svatá není			
Úterý	15. 5.		mše svatá není			
Středa	16. 5.					18,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	17. 5.		18,00 Za † Miladu Folaufovou a Františku Baliharovou <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	18. 5.		17,00 svátost smíření 17,30 růženec 18,00 Za Miloslava kardinála Vlka (*17. 5. 1932)			
Sobota	19. 5.					19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	20. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého 8,30 Za Josefa Částku, otce a duše v oč. 17,00 Májová pobožnost		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	

Římskokatolická farnost Starý Rožmitál zve širokou veřejnost na

POUŤ K PANNĚ **MARIÍ BŘEZNICKÉ**

sobota 26. května 2018

poutní mše svatá v 11,00 hodin

Po mši sv. možnost občerstvení.

www.farnostrozmital.cz